

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Disputatur de significatione vocis [...] Isa. 9. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

I. Disputatur de significatione vocabuli אֱל, Isa. 7. 14. & 9. 6. II. Disputatur de significatione vocis יְקָרָא, Isa. 9. 6. III. Disputatur de significatione vocis יְרֵמְיָהוּ, Isa. 9. 6. IV. A Judæorum fraudibus vindicatur Zach. 12. 10. V. Judæi Messie יהוֹשֻׁעַ confessi sunt.

I. **N**ON hic referre instituo quæcumque adversus horum temporum Samo-
latenos à recentioribus Theologis feliciter disputata sunt. Nihilo magis
ea mihi repetere consilium est, quæ Propositione septima disseruimus, cum ea fere
vaticinia, quibus contextum est hoc caput, Christi prænantia esse probaremus: nec
ea referre, quæ à Kimchio & Lipmanno sunt opposita, ut præcipuas quasdam ex al-
latis hoc capite prædicationibus Christo Jesu detraherent: cum solidis responsionibus
jam ab aliis excepta sint. Proponam duntaxat pauca quædam, quæ ad hanc Paral-
lelismi nostri partem illustrandam pertinent, in qua Christi Jesu divinitatem ex utrius-
que Testamenti consensu asseruimus. Ac primum adversus splendendum illud ex nono
Isaiæ capite vaticinium, in quo futurum prænantur, ut Parvulus ille, quem Mes-
siam esse declaravimus in Propositione septima, appelletur *Deus*, אֱל; & adversus al-
terum ex Prophetæ ejusdem septimo capite, in quo prædicatur futurum ut Filius ille
ex Virgine nascendus, quem & Messiam esse evicimus, vocetur *Emmanuel*, hoc est,
Nobilis cum Deo; opponunt Judæi, eorumque gregalis Bodinus, vocem אֱל, nihil aliud
sonare, quam *fortem*, *robustum*, & *potentem*, proptereaque principibus interdum &
optimatibus aptari. Cujus exceptionis levitatem vel ipsa Isaiæ verba manifesto ape-
riunt: *Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, consiliarius, Deus fortis*, אֱל נִבְרָר. Si אֱל
fortem hic significat, quid attinebat vocem נִבְרָר subijcere, cui idem inest intellectus?
Scio Aquilam & Symmachum vertisse יְרֵמְיָהוּ, *divinus*, Theodotionem vero, *irrepsit*,
divinus. Verum quid à Profelytis Judæis Aquila & Theodotione, quid ab Ebioni-
ta Symmacho fidei expeditum? His opponimus Septuaginta Interpretes, qui sic red-
diderunt verba ista, *Deus, robustus, potens*. Ita quidem habet Aldi-
na editio, ita Complutensis, ita vetustissimi Patres Irenæus & Ignatius, ita Eusebius,
testimonium hoc conceptum referunt. Procopius quoque vocabulum אֱל, extare
apud Senes Septuaginta diserte testificatur. Quamobrem Aquilam falsi merito accu-
sar Theodoretus, quod Ebraica אֱל נִבְרָר, reddiderit *irrepsit, divinus*, cum reddere
debuisset *Deus irrepsit*. Rem vero plane conficit, quod observat Procopius, ipsa hæc
verba אֱל נִבְרָר, in sequenti capite ad Deum manifeste referri. Hic enim locus, quod
controversus non esset, adulteras Interpretum manus non sensit. Certe dictio אֱל
in sacris Codicibus sæpe Deo tribuitur, vel idolis, quæ pro Diis ab Ethnicis haben-
tur. Nec alii præterea quam Deo adscribi, optime à Pagnino observatum est. Uni-
cum excipit locum, qui est in tricesimo primo capite Ezechielis, ubi Chaldæorum
rex, אֱל נִבְרָר appellatur. Quanquam & illic Munsterus & Vatablus legunt,
אֱל נִבְרָר, hoc est, *Fortis gentium, in gentes potestatem habens*. At אֱל, quod ab
אֱל arcessunt plerique, alii ab אֱלָהּ per contractionem fieri volunt, ut אֱל
à יְרֵמְיָהוּ.

Disputatur
de significa-
tione voca-
buli, אֱל.
Isa. 7. 14.
9. 6.

Bodin. De
abl. rectum
subl. arcans,
libr. 3.

Iren. libr. 4.
cap. 66.
Ignat. Epist.
ad Antioch.
Euseb. Dem.
libr. 7. & 9.
Procop. in Isa.
9. 6.
Theod. in Isa.
9. 6.
Pagn. Theol. in
אֱל
Ezech. 31. 21.

II. Ad infringendum loci hujus robur, aliam quoque Judæi fallaciam excogita-
runt: nam יְקָרָא, quod vertendum est, *Et vocabitur*, ipsi reddiderunt, *Et vocabit*, totam-
que pericopen sic interpretati sunt, *Et Admirabilis, consiliarius, Deus fortis, Pater futuri seculi*.
Et vocabit eum Principem pacis. Ergo isti, אֱל significare sentiunt *Deum*, & in congruones
suos proxime castigatos incurrunt. Verum est dictionem יְקָרָא, pro diversitate
punctorum, vel activam vel passivam significationem habere; sæpius tamen passivam.
Cur autem hic activam inesse velint, nullam probabilem causam asserre possunt. Nam
quo nobis approbantur argumento, hoc potius modo intelligendum esse locum hunc:
Et admirabilis, consiliarius, Deus fortis, Pater futuri seculi, vocabit eum Principem pacis, quam
isto: *Et admirabilis, consiliarius, Deus fortis, vocabit eum Patrem futuri seculi, Principem pacis*
vel illo: *Et admirabilis, consiliarius, vocabit eum Deum fortem, Patrem futuri seculi, Principem
pacis*; aut hoc denique: *Et admirabilis vocabit eum consiliarium, Deum fortem, Patrem futuri
seculi, Principem pacis*. Quam igitur gratis nobis dant interpretationem, gratis possumus
repudiare. Verumtamen sine fidejussoribus tantum nobis non arrogamus. Ergo
Septuaginta Senes verterunt, *καλὸς*, *vocatur*; Aquila, *καλὸς*, *vocatus est*, juxta Euse-
bium, nam juxta Procopium vertit, *καλὸς*, *vocavit*, juxta alios, *καλὸς*; Symma-
chus, *καλὸς*, *vocabitur*.

Disputatur
de significa-
tione vocis
יְקָרָא Isa.
9. 6.

Euseb. Dem.
libr. 7.
Procop. in Isa.
9. 6.

III. Legitimum præterea prophetiæ hujus sensum obtundit Grotius, cum ver-
ba hæc: אֱל נִבְרָר, sic vertenda autumat, *Consultator Dei fortis*, ab Interpre-
tum omnium auctoritate desciscens, qui reddunt, *Consiliarius, Deus fortis*. Septuagin-

Disputatur
de significa-
tione vocis